

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com
ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

SvTrojica.Melbourne [СвТројицаБрунズвик](http://SvTrojica.Brunswick) HOLY.TRINITY.BRUNSWICK

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 6. ЈУН 2021. Број 92. Година III

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 6. ЈУН/24. МАЈ 2021. ГОДИНЕ НЕДЕЉА СЛЕПОГ	НЕДЕЉА ШЕСТА – СЛЕПОГ – ГЛАС 5. Јутрење - Јеванђеље вакрсно ПЕТО, Јн. 20,11-18 Лит. - Апо. Дап. 16,16-34-30; Јев. Јн. 9,1-38
СРЕДА, 9. ЈУН	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ СПАСОВДАНА У 19ч
ЧЕТВРТАК, 10. ЈУН: ВАЗНЕСЕЊЕ ГОСПОДЊЕ	ЈУТРЕЊЕ У 9ч, ЛИТУРГИЈА У 10ч, АКАТИСТ У 19ч
СУБОТА, 12. ЈУН	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 13. ЈУН – НЕДЕЉА СВ. ОТАЦА И ВАС. САБОРА ЦРКВА ЈЕ ТРЕНУТНО ЗАТВОРЕНА ЗА ЈАВНОСТ ЗБОГ ПАНДЕМИЈСКИХ МЕРА НА СНАЗИ. ПОЈЕДИНЕ СЛУЖБЕ ПРЕНОСИМО НА ЈУТУБУ – ПОГЛЕДАЈТЕ НАШ КАНАЛ ЗА ДЕТАЉЕ.	

ЗАВРШЕНО ЗАСЕДЕЊА САБОРА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

У храму Светога кнеза Лазара, у крипти Храма Светог Саве у Београду, одржано је редовно заседање Светог Архијерјског Сабора Српске Православне Цркве, од 24. до 29. маја 2021. године, под председништвом Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија и уз учешће свих епархијских архијереја Српске Православне Цркве, с тим што Епископ шабачки г. Лаврентије није остао до kraja заседања. Сабор је своје заседање започео служењем саборне свете Литургије са призивом Светога Духа у храму Светог Саве на празник светих Кирила и Методија, 24. (11.) маја ове године.

Сабор са задовољством констатује да се ове године навршава сто година од оснивања Епархије америчко-канадске, прве епархије наше Цркве на америчком континенту, деведесет година од оснивања Архиепископије београдско-карловачке, као и сто четрдесет година од рођења светог Владике Николаја (Велимировића), шездесет пет година од његовог упокојења и тридесет година од преноса његових моштију из Либертивила (САД) у његов родни Лелић код Ваљева. Сабор препоручује свим

епархијама Српске Православне Цркве да ове значајне годишњице на достојан начин обележе.

Сабор је са дужном пажњом и бригом разматрао појаве које угрожавају, а у неким случајевима и нарушују јединство Православне Цркве. Са истом пажњом је узет у обзир извештај саборског Одбора за Јасеновац, а уједно су размотрени проблеми Српске Православне Цркве како у Србији и у земљама региона тако и у дијаспори широм света. У том оквиру посебна пажња је посвећена стању наше Цркве и положају српског народа на Косову и Метохији, где се неправде, притисци и насиље против српског народа и угрожавање идентитета, слободе, праве и

имовине Српске Православне Цркве настављају, и то, нажалост, у све тежем облику. Исто тако се Сабор суочио са изазовима пред којима су се наша Црква и народ нашли у Црној Гори, где и нова власт избегава да потпише већ усаглашен Темељни уговор између Српске Православне Цркве и државе Црне Горе, чиме је Српска Православна Црква дискриминисана у односу на све друге Цркве и верске заједнице које делују у Црној Гори.

Као и сваке године, Сабор је брижљиво анализирао стање и проблеме црквене просвете и верске наставе у јавним школама Србије.

Сабор је ставио ван снаге раније саборску одлуку о оснивању епископских савета у разним црквеним областима с обзиром на то да су ти савети и били основани као привремена саветодавна црквена тела док трају ванредне прилике и немогућност међусобног сусрећања наших епископа у тадашњим ратним условима, а данас, хвала Богу, више не постоје препеке за редовне сусрете и сарадњу између наших архијереја на читавом њеном канонском подручју.

Сабор изражава своју дубоку забринутост због појаве нових нацрта законâ, па и законâ донетих на брзину, без ваљане припреме и довољне јавне расправе и без дијалога са Црквама и верским заједницама иако се ти нацрти закона и закони њих непосредно тичу, уз претњу ограничавања или чак укидања права Цркава и верских заједница на слободно исповедање вере, што је противно Уставу Србије и обавезујућим међународним конвенцијама.

Сабор такође сматра неприхватљивим да нацрт закона о културној баштини ограничава његово важење само на део територије Србије, јер искључује територију Косова и Метохије из сфере његовог дејства, премда се тамо налазе највеће српске светиње и најважнији српски културни споменици.

Сабор је попунио упражњене епархије. За Митрополита црногорско-приморског изабран је досадашњи Епископ будимљанско-никшићки Јоаникије (Мићовић); за Епископа будимљанско-никшићког досадашњи викарни Епископ диоклијски Методије (Остојић), за Епископа ваљевског

досадашњи викарни Епископ мохачки Исихије (Рогић). За викарне епископе Патријарха српског изабрани су: јеромонах Јеротеј (Петровић), сабрат Светоархангелског општежића у Ковиљу са титулом Епископ топлички; јеромонах Сава (Бундало), сабрат манастира Свете Петке у Загребу, са титулом Епископ марчански; и архимандрит Јустин (Јеремић), са титулом Епископ хвостански. Архимандрит Дамаскин (Грабеж), изабран је за викара Епископа бачког са титулом Епископ мохачки, а за викара Епископа диселдорфског и све Немачке изабран је архимандрит Јован (Станојевић), са титулом Епископ хумски.

У Светом Синоду је престао мандат епископима бачком г. Иринеју и шумадијском г. Јовану који остају чланови заменици, а за нове чланове изабрани су, на предлог Патријарха српског г. Порфирија, епископи сремски г. Василије и зворничко-тузлански г. Фотије.

*Доставља: Епископ Ђачки Иринеј,
јорданарол Српске Православне
Цркве*

СЛЕПИЛО ДУХОВНИХ ОЧИЈУ ТРАГИЧНИЈЕ ОД ФИЗИЧКОГ СЛЕПИЛА

Сећам се да смо некада на часу психологије и логике дефинисали разне појаве и постојање следећом дефиницијом: „Све што постоји има довољно разлога да постоји онакво какво постоји“. У то време, чини ми се, нисам се ни удубљивао нешто нарочито у значење ове дефиниције, али како је време одмицало, што сам дуже памтио јесење опадање лишћа, све је то некако долазило на своје место. Постајало је јасније. Ова дефиниција говори о осмишљености свега постојећег, говори против случајности, говори о поретку ствари, о логичности

склада и закона у природи, а посебно о томе „да све што постоји има довољно разлога да постоји онакво какво постоји“.

Старозаветни Бог давао је људима закон који су могли разумети, и код неке темељне анализе, утврдили бисмо да није било бољег начина да Бог то све уреди са људима, да их припреми за долазак Спаситеља. Тада смо, на неки начин „видели као у сенци“, а Спаситељ нам отвара духовне очи те се обриси створенога не виде више као неке нејасне контуре, већ као јасно означени видици. Другим речима, Спаситељ објашњава све нејас-

ноће, отвара људима физичке очи – даје или им враћа вид, али подвлачи да је много опасније, много трагичније духовно слепило од физичког. „Јер, шта вреди човеку ако цео свет задобије а души својој науди“.

Христос је у данашњем Јеванђељу пришао слепом од рођења, од плувачке и прашине направио блато и тиме помазао очи слепоме, па га је послao у бању Силоамску да се умије, после чега је овај прогледао. На питање апостола: „Учишћеју, ко сајријеши, овај или родишћељи њеови, ће се роди слијеј?“ (Јн. 9,2), Христос је мирно одговорио:

„Не сајријеши ни он ни родишељи њеови, нећо да се јаве дјела Божија на њему.“ Наравно, кроз ово чудо су се јавила дјела Божија на овом уненрећеном човеку. Бог је узмућивао воду у овој бањи једном годишње, „и они који су први улазили одздрављали су ма од које болести да су боловали“. Нити је блато, направљено од пљувачке неки лек сам по себи, нити је Силоамска бања имала моћ лечења, али је Господ учинио да та вода буде лековита онда када је Он то желео, а да је истински лек све оно што од Бога долази. Правећи блато пред очевицима и мажући слепоме очи, те слање у поменуту бању, јесте један процес који се памти. Исцељење се није десило само речју, а могло је, већ су сви гледали и пратили шта се догађа. Нијели речено да „Бог може направити децу Аврамову и од камења“? Другим речима, Бог на разне начине помаже људима да разумеју да су Његова деца и да је пут до Њега кроз Сина Јединородног, Господа Иисуса Христа. Свети Оци наше Цркве сматрају да Бог, кроз физичко слепило, опомиње људе на духовно слепило. О томе лепо говори Св. владика Николај: „Јер ко је слеп ћелесним очима, ћај је слеп за време, и у овом једном свету; а ко је слеп духом, ћај је слеп за два света, и за овај и онај, и за време и за вечношт. Телесно слепило је само бледа слика духовној слепиле, и јасна ојомена духовним слепицима, који не виде Бога ни Божје ћарсћава, да би дошли к себи и да би се лечили док је још времена. Преко слепаца ћелесних Бог хоће да отвори слепило духовних слепаца. Не долази слепило очију од Бога нећо, као и сви осетали недостащи и болести – од ћреха људскоја. Кад не би било слепила духовноја у људима, на мах би и сви ћелесни слепици бројледали. Но докле још буде било слепаца духовних, који духом не виде Бога, дошло ће Бог спакати њихово слепило на затвореним очима ћелесно слепих“.

Тако, маколико то изгледало пародоксално, можемо и физичко слепило сматрати благословом

Божијим. Ономе коме су физичке очи затворене за вид, Бог даје друге моћи, појачава друга чула, тако да он може да живи, а његово слепило је кратког века, јер је за њега као и за сваког човека, најважније да му се отворе духовне очи и да разуме да је духовно слепило оруђе које нас одводи од Бога. Многи чланови Цркве слепило називају „милошћу Божјом“. Када сам пре више деценија посетио један дом, остао сам најсамо и разговарао са једном побожном старицом. Она је била јако тужна јер јој је њен рођени син правио безброж проблема. Била је свега свесна, али је сточки све подносила и ни са ким о томе није разговарала. Овако је текао наш разговор:

„КАКО СИ МАЈКО“, ПИТАМ ЈА СТАРИЦУ, А ОНА МИ КАЖЕ: „КАКО ДА ТИ КАЖЕМ, СИНЕ, Бог је милостив. ЈА САМ СЕ МНОГО ПУТА УВЕРИЛА УТО. Но, у мом случају, на моме личном примеру, Бог ми је показао своју невероватну милост. Е, ово је то, - Он је дозволио да ослепим, али не потпуно. ЈА САМ, СИНЕ, СЛЕПА, АЛИ ВИДИМ ТЕК ТОЛИКО ДА МОГУ ДА СЕ КРЕЂЕМ САМА ПО КУЋИ И ДА МИ НИЧИЈА ПОМОЋ НИЈЕ ПОТРЕБНА. ВИДИМ ТОЛИКО ДА СЕБИ МОГУ ДА ПОМОГНEM, АЛИ НИШТА ДРУГО ОКО СЕБЕ, У СВОМЕ ОКРУЖЕЊУ, НЕ ВИДИМ. НИЈЕ ЛИ У ТОМЕ Бог показао своју велику милост?“

Још и данас се сећам овог разговора. Уз ове речи требало би и посматрати особу која их изговара да би се у потпуности разумела њена туга, с једне стране, и благодарност милостивом Богу, са друге стране. Теологија ове старице не разликује се много од светоотачке мисли.

Господе Иисусе Христе, Боже наш, помози нам да будемо благодарни на очном виду који смо добили од Тебе на дар, као и да увек бринемо о духовним очима душе наше, те да разумемо да ограђеношт ствара катаркт на душевним очима, који само Твоја милост може оперисати и повратити нам

преко потребни душевни вид. Амин.

Прота Милорад Лончар

НЕДЕЉА ШЕСТА ПОСЛЕ ВАСКРСА - СЛЕПОГА

СПОРИ СЕ ПРОСТОТА ВЕРЕ
СА ЛУКАВИМ НЕВЕРЈЕМ (Јн.9)

Пришавши слепцу који је прогледао, вера је просветила и његове умне очи, те је он јасно угледао истину. Гледајте како је код њега све логично. Питају га: „Шта ти кажеш о ономе који ти је дао вид?“ „Пророк је“, одговорио је он, тј. „посланик Божији, испуњен чудотворном силом“. Непротивречан и исправан закључак. Међутим, књишка образованост неће да види ту исправност и хоће да се уклони од њених последица.

Пошто јој то није успело, она се обраћа некњишкој простоти својим предлогом: „Подај славу Богу. Ми знамо да је онај човек грешан.“ Али, простота вере не уме да повеже грешност и чудотворство, те отворено изражава: „Је ли грешан не знам; једно знам, да ја бејах слеп а сада видим.“ Шта је могуће рећи против такве речи? Међутим, логика неверника је упорна и при свој очевидности се не стиди да тврди да не зна одакле је Онај који је отворио очи слепоме. У томе и јесте чудо, говори им здрава логика вере, што ви не знате откуда је, а Он отвори очи моје. А знамо да Бог не слуша грешнике; него ако ко Бога поштује и вољу Његову твори, тога слуша. Откако је века није се чуло да ико отвори очи рођеном слепцу. Кад Он не би био од Бога, не би могао ништа чинити. Рекло би се, после овога ништа друго није остајало него да се преклони глава под силом исправног закључка. Међутим, књишка ученост не може да трпи здраву логику вере, и зато га истераше... Па, пођи онда да доказујеш истину

I SAW A WOMAN WALK INTO A POLE.
PEOPLE IN THE SHOP NEARBY
LAUGHED, AND WATCHED HER.
SHE COVERED HER BLEEDING NOSE
WITH ONE HAND,
GLANCED AROUND EMBARRASSED, AND
STAGGERED HOME.

SHE LOOKED IN THE MIRROR AT HER
BLACKENING EYES.
SHE HAD WALKED INTO A FACT. YOU
CAN'T ARGUE WITH A FACT.
“DIDN'T YOU KNOW IT WAS HERE?”
ASKED HER SON.
“YOU HAVE TO WATCH WHERE YOU'RE
GOING!” SAID HER HUSBAND.

I SAW A MAN DIE.
PEOPLE NEAR HIS BED CRIED AND
WATCHED HIM.
HE HEAVED A LITTLE SIGH AND
BREATHED NO MORE.
HE HAD WALKED INTO A FACT. YOU
CAN'T ARGUE WITH A FACT.
DID HE KNOW IT WAS THERE?
DID HE WATCH WHERE HE WAS GOING?

Roger Buckman, To the Ordinary Christian

вере онима код којих се ум искувају од упорности неверја. Неверници свих времена су људи истог кроја.

Св. Теофан Зајворник

СПАСОВДАН – ВАЗНЕСЕЊЕ ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА

СПАСОВДАН јЕ У ЧЕТВРТАК, 10. ЈУНА.
ВЕЧЕРЊЕ јЕ У 19ч УОЧИ ПРАЗНИКА,
ЈУТРЕЊЕ У 9ч, А ЛИТУРГИЈА У 10ч.

„И как ћелегаху за њим ђе иде на небо, ће, два човека сћадоше џреј њима у белим хаљинама, који рекоше: људи Галилејци! што сћојише и ћелегаше на небо? Овај Исус који се ог вас узе на небо шако ће доћи као што видесаше га иде на небо.“

Два човека у белим хаљинама јесу два ангела Божја. Невидљиве војске ангела пратиле су свога Господара са земље на небо, као што су Га негде допратиле с неба на земљу при Његовом зачећу у Назарету и рођењу у Витлејему. Двојица од њих при вазнесењу Господа учинили су себе видљивим за очи људске, по промислу Божјем, ради једне испоруке ученицима. Та испорука била је неопходна за оне, који су се могли осећати остављеним и осамљеним по одласку Спаситеља. Овај Исус који се од вас узе на небо тако ће доћи. То је испорука Христова преко ове двојице ангела. Видите ли, колико

је човекољубље Господа? Чак и у време Свога узношења на небо, ка престолу славе Тројединог Бога, Он не мисли о Себи, ни о Својој слави после понижења, нити о Своме одмору после труднога дела на земљи, него мисли о Својима, који остају иза Њега на земљи. И ако их је Он лично довољно био и усаветовао и укрепио, ипак Он им шаље ангеле Своје, да их још више укрепи о обрадује. И ако им је обећао послати Духа Утешитеља; и ако им је Он лично рекао: нећу вас оставити сиротне, доћи ћу к вама - ипак Он чини и нешто више, што

им није обећао: Он им показује ангеле небесне, као веснике и слуге Своје, једно да их тиме увери о моћи Својој, а друго да им и кроз ангелска уста понови обећање, да ће Он опет к њима доћи. Он све, све чини, само да одбије од њих страх и тугу, и да их обогати храброшћу и радошћу.

SERVICE BROADCASTS DURING LOCKDOWN

We are broadcasting live all the services for the duration of the current lockdown on our YouTube channel. If you are reading the PDF version of this issue of the Herald, just click on the YouTube link at the masthead on the first page, or type in the following URL in your browser:

<https://youtu.be/c/СвТројицаБранзвик>